

25. MTNE: FIATAL KUTATÓK A TUDOMÁNY SZOLGÁLATÁBAN

NYULAS DOROTTYA a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetemen végezte tanulmányait, régészet alapszakon, illetve régészet és ókortudományok mesteri szakon. 2023-ban, szintén a BBTE doktori iskolájának keretén belül szerzett PhD-fokozatot. Doktori disszertációja 2024-ben jelent meg angol nyelvű régészeti monográfia formájában (*Ironwork Hoards in Roman Dacia*), amely elnyerte az Erdélyi Múzeum-Egyesület 2025-ös Debüt díját.

Legfőbb kutatási területe a római kori, vasból készült szerszámok és tárgyak, illetve az ezeket tartalmazó leletegyüttesek, a vaseszközdepók. Emellett foglalkozott antik vasmegmunkálással, más típusú római kori apróleletekkel és kisebb mértékben epigráfiával is. Részt vett Orosz Endre régészeti hagyatékának feldolgozásában, valamint a Dacia római provincia határvonalának az UNESCO Világörökségi Listájára való felvételezéséhez szükséges nevezési dokumentáció előkészítésében is.

Az utóbbi években főleg terepi kutatásokon vett részt Románia-szerte, továbbá szakrégészként ásatásokon, többek közt, a gyalui római segédcsapattábor területén, Kolozsvár központjában és a magyarkiskapusi református templomnál. Jelenleg független kutató.

A Magyar Tudomány Napja Erdélyben 25. fórumán elhangzó előadás:

A márkodi római vasdepó – Dacia provincia legnagyobb vaseszköz-leletegyüttese

Dacia római provincia területéről 14 vasdepó került alapos elemzés alá a közelmúltban, bár a vaseszköz-leletegyüttesek valós száma ennél jóval nagyobb lehet. Ezek közül minden szempontból messze kiemelkedik a tartomány keleti határáról származó márkodi depó (Maros megye). A 162 vasszerszámot és fém használati tárgyat, illetve további 127 kisebb töredéket magában foglaló leletegyüttes méretben és a tárgytípusok változatosságában is egyedinek számít a provinciában, de a Római Birodalmon belül is jelentős. Bár 1970-ben már közzétették, a Kr. u. 3. századra keltezhető leletegyüttes újrafeldolgozása számos friss eredményt hozott, mind az egyes eszköztípusok szempontjából, mind összességében a daciai vasszerszámok, a mezőgazdaság fejlődése és a vas mint nyersanyag antik megítélése szempontjából is. Az előadás ezekbe az aspektusokba nyújt rövid betekintést a márkodi vasdepó bemutatása révén.